

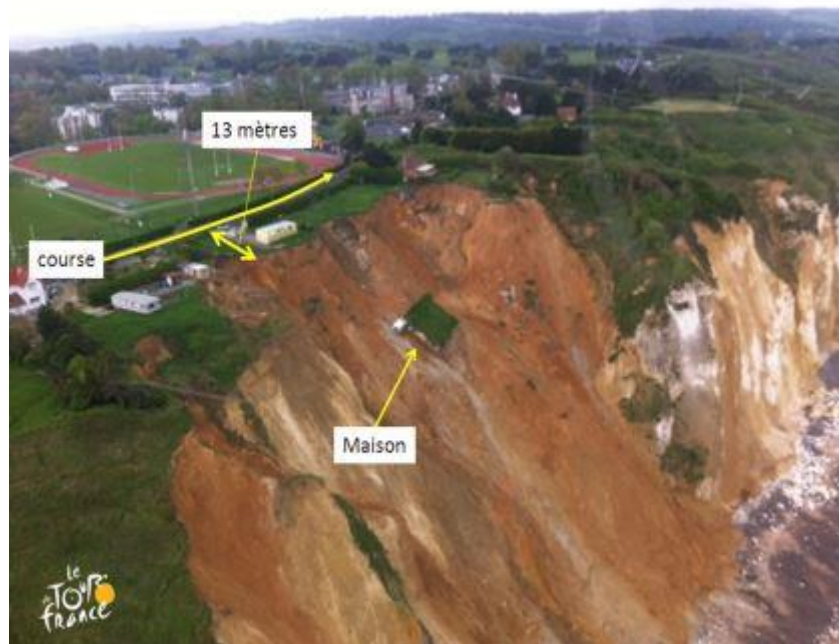
Nieuwsbrief 2015

In het voorjaar vernamen we dat de Tour de France wederom langs de Normandische kust zou zijn, zelfs in Nederland was het nieuws doorgedrongen; we kregen een foto van de kust bij Dieppe, waar de tourroute verlegd moest worden i.v.m. de afkalvende kust.

Dit jaar waren we erbij en het is voor de Fransen een waar spektakel, wederom een nationale feestdag?! Met de hele familie nemen ze plaats langs de route met volle picknickmanden met salades, stokbrood, kaas en niet te vergeten de Franse wijn. Als de kopgroep dan na uren aan komt stormen, zijn ze inmiddels vrolijk en niet meer alert, zodat het zo maar kan gebeuren dat het peloton al voorbij is. Wij nuchtere Hollanders kwamen pas een kwartier voor tijd. Wij konden via een fervent wielrenner uit Holland, die achter de bus het spektakel volgde, vernemen dat binnen drie minuten de kopgroep van vier personen Aubin s'ur Mer zou naderen en vervolgens het peloton op 4 minuten afstand. Van hem hoorden we ook dat er in Aubin s'ur Mer 'wasberen' op de weg liepen, die reclame maakten voor het komende muziekfestival. De burgemeester was dan ook zeer verbaasd toen hij van ons vernam, dat deze reclamestunt wel te zien was in Nederland en

niet op de Franse televisie, daar in La Douce France net weer een reclameblok ingepland stond. Merde!

In Angiens zijn weer veel aanhangers met groen bij de déchetterie afgeleverd, gelukkig maar dat we twee pasjes hebben. De laurier in de achtertuin was de afgelopen jaren wel vier mtr. in breedte en 7 mtr. in de hoogte uitgedijd, dus er viel weer veel te snoeien. Gasten hebben ook al plannen gemaakt hoe de grote dennenbomen achter in de tuin, teruggesnoeid kunnen worden en hebben daarbij hun hulp al aangeboden! Ook is er een mooi afdak gemaakt, zodat het hout droog blijft voor het stoken in de grote kasteelhaard. Deze blijft toch op velen een grote aantrekkingskracht hebben. Rendabel is hij niet, want driekwart van de warmte verdwijnt direct in de kolossale schoorsteen. Maar als je thuis weer bij je eigen open haardje zit, van 40 bij 50 is het toch wel afkicken.

Gasten vragen ons weleens welke activiteiten, nu na 12 jaar Frankrijk, voor ons favoriet blijven. Dat zijn toch wel de zee en de markten. De boerenmarkt in Dieppe waar boeren en vissers direct hun waren verkopen, maar ook comtoises en meubilair, die direct vanuit de aanhanger aan de man gebracht worden.

Als je dan na afloop op een rustig Frans dorpsterrasje zit met een café noir, besef je hoe goed het leven is. Als je een cappuccino wilt, vraag dan eerst of het 'chantille fraîche' is, daar je anders waarschijnlijk spuitslagroom krijgt.

Dit jaar hebben we voor het eerst zelf meegedaan met een vide grenier. Voor ons was het inderdaad een echte schuuropruiming. Het ging er serieus aan toe bij het gemeentehuis: je legitimeren, papieren met gedragsregels ondertekenen en officieel je plaats laten uitmeten. Het was een gezellige dag, waar tussen de middag het hele dorp komt eten bij de buurtbarbecue, 's middags een kerkdienst als dank voor de oogst is en de avond wordt afgesloten met vuurwerk. We waren blij dat we grote meubelstukken kwijt waren aan de burens van een straat verderop en zij waren op hun beurt weer blij met de massieve eiken stoelen die zij blijkbaar niet te zwaar vonden. We hebben de fragile grand-mère wel aangegeven dat ze zwaar waren, maar ze had haar zinnen erop gezet. Haar oude stoelen staan nu buiten en ze zijn nog niet vergezeld van de loodzware eiken stoelen!

Bloeiend vlas met op de achtergrond Impasse D Órimont in le Bourg Dun

We vinden het ook leuk om iedere keer, de laatste 100 km. een andere route te nemen als we naar Normandië rijden. Zo zagen we laatst een gedenkplaats bij Foret d 'Eawy waar een raketinstallatie staat die de Duitsers in 1944 hadden geïnstalleerd om Londen te bombarderen. Dit is door een Fransman ontdekt en de aanslag is verijdeld.

Wat voor ons ook altijd een favoriet blijft: via de steile trap van Sotteville sùr Mer bij laag water over het strand naar Veules les Roses. Daar op het kerkplein genieten van *Café Gourmand* (koffie met wafel, brownie, slagroom, ijs), even snuffelen bij *Le Relais des Artistes*, de leukste winkel uit de omgeving en tenslotte over de rotskust weer terug.

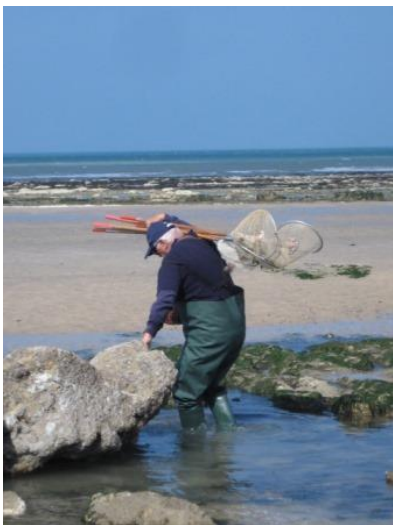
Le relais des Artistes

Momenteel is men bezig met een fietspad op het oude spoor van Dieppe naar Fécamp. Het eerste stuk vanaf Dieppe is klaar en het is heerlijk om dwars door velden met vlas, tarwe, gerst, koolzaad, aardappelen en mais te fietsen.

Ook de kustdorpjes Les Petites Dalles en Les Grandes Dalles zijn favoriet bij ons, evenals de kustweg tussen Fécamp en Etretat. Valery en Caux bezoeken we bij zeer harde zuidwester wind, hoog water en springtij. Dan heb je hoog-hoog water en is de kans groot dat de stenen over de kade vliegen en je de immense kracht van de natuur voelt. Het getijverschil in deze omgeving is 11 meter!

Je merkt dat we niet meer de 'Highlights' zoals Honfleur en Etretat bezoeken, maar meer pittoreske schoonheid zoeken. Als we deze plaatsen wel bezoeken, is dat op een maandag of dinsdag. Le Havre vinden we een lelijke stad en in Rouen zoeken we juist de straatjes rondom het de stadscentrum op.

Heerlijk is het 's morgens vroeg bij laag water naar het stille strand van Aubin te fietsen. Om daar vervolgens in je eentje op het brede strand een boekje te kunnen lezen totdat de toeristen komen, nog even bij de vissers te kijken en daarna een kopje koffie te nemen en op de terugweg vers brood mee te nemen.

Over dit stille strandje bij Aubin hadden we laatst nog een anekdote in het cafeetje bij Chapelle sùr Dun. Een Engelsman was helemaal lyrisch over Normandïe, zijn prachtige dorp Saint-Sylvain en over dat stukje strand waar wij ook graag vertoeven en wat wij Aubin sùr Mer noemen. Hij gaf het een andere naam en wilden niet dat wij het Aubin sùr Mer noemde. Een Fransman die hem kende, zei hierop: "Ik kan toch ook beter zeggen dat je in Paluel (van de

kerncentrales) woont en niet in het bijgelegen gehucht Saint-Sylvain, wat niemand kent". De arme man was ontmaskerd!

In Le Bourg Dun zijn we bezig met de afwerking, deze winter hebben we de schuur afgemaakt, de laatste slaapkamer afgewerkt, de wc aangepakt en heel veel kleine klusjes gedaan. In april hebben we, voor alle mensen die hebben meegeholpen met klussen, een feest gehouden in de Drie Ringen in Amersfoort waar Kiek met zijn jazzband regelmatig speelt, zoals ook die avond. We hebben daar een enquête gehouden over de drie meest favoriete namen voor ons huis in le Bourg Dun. Dat waren:

1. Quatorze carrees, verwijzend naar de 14 vierkanten waaruit het huis is opgebouwd
2. Joie de bois, in relatie met 'Joie de vivre' in Angiens
3. Bois de vivre, ook in relatie met 'Joie de vivre' in Angiens

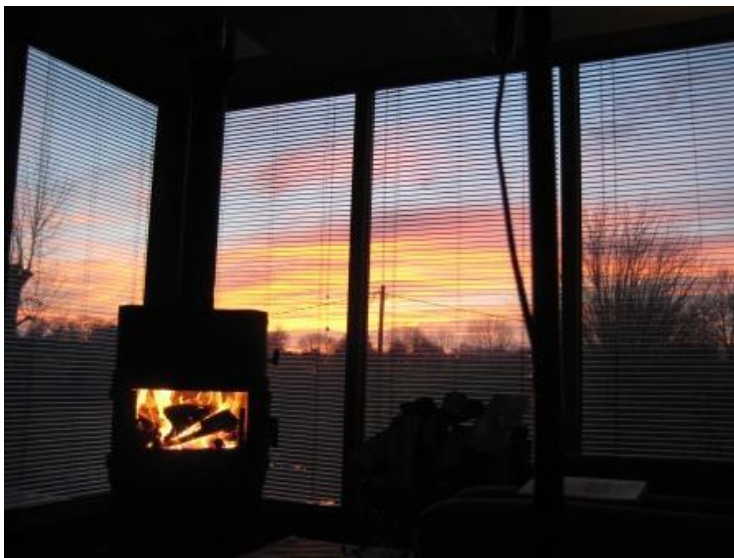
De eerste en de derde naam hadden bijna evenveel stemmen, de middelste viel af. Iemand had op z'n briefje geschreven "Kan ik alleen uitspreken als ik heel veel gedronken heb!". De definitieve keuze lieten we over aan de burens in Le Bourg Dun en het werd unaniem 'Bois de Vivre'. Toen we alle burens in Le Bourg Dun uitgenodigd hadden voor een borrel, hebben we het naambordje onthuld.

Ook dit jaar heeft Kiek met z'n jazzband, inmiddels een 11-mans formatie, gespeeld in de kerk van Le Bourg Dun. We waren uitgenodigd bij de burgemeester en zijn vrouw, om daar te eten en eventueel wat te spelen. Dat

lieten de heren zich geen twee keer zeggen; alle instrumenten werden ingepakt en het was een bijzondere avond met allerhande Franse lekkernijen die je tong en neus strelen, muziek die je oor streelt, en het oog werd niet vergeten door de zoon van de burgemeester die als 14-jarige meeblies met een groep mannen op leeftijd!

In 'Bois de Vivre" is het goed vertoeven. We hebben van alle filmpjes van de afgelopen jaren een film gemaakt van 40 minuten, een soort van 'Ik vertrek, en kom telkens weer terug'. De link is <https://youtu.be/Z3rP7VnqVRU>

We zijn zelf veel in Le Bourg Dun, waar we genieten van herten, vossen, fazanten en uilen. Mochten jullie ook interesse hebben, kunnen jullie altijd informeren of er weken vrij zijn. We sturen bij deze Nieuwsbrief ook de info mee van Le Bourg Dun, zodat je kunt zien hoe het interieur er uitziet en wat de mogelijkheden zijn.

Dit jaar hebben we de normande 26 weken kunnen verhuren, 20 weken van half april tot half september en zes weken in voor en naseizoen. Hier zijn we blij mee daar het zomerseizoen korter dan een half jaar is. We willen na vier jaar de prijs verhogen met €25 naar €475,- per week voor Angiens, 100m², 6 personen. En €575,- voor Le Bourg Dun 150m², 6-8 personen.

De eerste zes weken zijn inmiddels geboekt door mensen die hebben geholpen met de verbouwing, zij krijgen de eerste keus, daarna de oudgasten en nieuwe gasten en tenslotte zijn er vier weken beschikbaar voor maatschappelijke doeleinden.

Op deze site www.AccompanyCoaching.nl/angiens kun je ook zien onder het kopje 'beschikbaar' welke weken er nog vrij zijn. Zo is de week van Kerst en Oud & Nieuw 2015 ook nog vrij.

Ook dit jaar hebben weer diverse mensen, die in een moeilijke fase in hun leven zitten, gebruik kunnen maken van de week rust in Angiens. We merken dat het o.a. gebruikt wordt voor overbelaste mantelzorgers die alleen of met een goede vriend bij kunnen komen van de rust in Angiens, waarbij de mantelzorg in Nederland even bij iemand anders gelegd kan worden. Ken jij mantelzorgers of andere mensen die echt een weekje rust nodig hebben kijk dan naar de speciale Nieuwsbrief op de site www.AccompanyCoaching.nl/angiens onder het kopje 'Speciale Nieuwsbrief'.

Kunst aan de kust!

Foto's zijn gestuurd en gemaakt door Leon Schoutsen, Joost Reedijk en mijzelf !